

Sygn. akt VI U 187/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 9 czerwca 2015 r.

Sąd Okręgowy w Bydgoszczy VI Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący SSO Janusz Madej

Protokolant st. sekr. sądowy Dorota Hańc

po rozpoznaniu w dniu 9 czerwca 2015 r. w Bydgoszczy

na rozprawie

odwołania: R. K.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddziału w B. :

- z dnia 2 grudnia 2014 r. znak: (...)

- z dnia 13 stycznia 2015 r. znak: (...)

w sprawie: R. K.

przeciwko: Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddziałowi w B.

o emeryturę

I zmienia zaskarżone decyzje w ten sposób, iż przyznaje ubezpieczonemu R. K. prawo do emerytury od dnia (...)

II nie stwierdza odpowiedzialności Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddziału w B. za nieustalenie ostatniej okoliczności niezbędnej do wydania decyzji.

Na oryginale właściwy podpis.

Sygn. akt VIU 187/15

UZASADNIENIE

W dniu 19 listopada 2014 roku ubezpieczony R. K. złożył wniosek o emeryturę z tytułu zatrudnienia w szczególnych warunkach. Wniosek ten rozpoznany został decyzją Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddziału w B. z dnia 2 grudnia 2014 roku, w której to decyzji odmówio..., organ rentowy odmówił przyznania prawa do emerytury ubezpieczonemu wskazując, iż do dnia 31 grudnia 1998 roku ubezpieczony nie udowodnił wymaganego 25-letniego stażu pracy oraz nie został udowodniony 15-letni okres pracy w szczególnych warunkach. Organ rentowy w uzasadnieniu tej decyzji podał także, że do pracy w szczególnych warunkach nie zaliczono okresu od 25 marca 1980 roku do 23 czerwca 1997 roku, gdyż na świadectwie wykonywania pracy w szczególnych warunkach, wystawionym przez Spółdzielcze Przedsiębiorstwo Usługowo - Produkcyjne, powołano się na zarządzenie Ministra Rolnictwa i Gospodarki Żywnościowej z dnia 14 lipca 1983 roku, które zostało uchylone. Na podstawie dowodów dołączonych do wniosku i uzyskanych w wyniku przeprowadzonego postępowania, Zakład Ubezpieczeń Społecznych przyjął za udowodnione na dzień 1 stycznia 1999 roku okresy stażu sumarycznego wymaganego do nabycia emerytury 19 lat, 8 miesięcy i 19

dni jako suma okresów składkowych i nieskładkowych. Odwołanie od tej decyzji wniósł ubezpieczony domagając się zmiany tej decyzji i przyznania emerytury z tytułu zatrudnienia w szczególnych warunkach. Ubezpieczony powoływał się na zeznania świadków, potwierdzające jego pracę w gospodarstwie rolnym rodziców w gminie L..., we wsi L., gmina J. i wskazywał, że pracował w tym gospodarstwie. Ponadto powoływał się na okres swojej pracy w szczególnych warunkach jako kierowca ciągniko..., ciągnika, czyli traktorzysty oraz na to, że w zarządzeniach resortowych Ministra Rolnictwa, Leśnictwa i Gospodarki Żywnościowej z 31 marca 1988 roku, jak i wcześniejszym zarządzeniu resortowym, o którym wspominał organ rentowy, stanowisko kierowcy ciągnika kołowego wskazane jest jako stanowisko pracy w szczególnych warunkach. Organ rentowy w odpowiedzi na odwołanie wznosił o jego oddalenie, powołując się jednak na decyzję z trzynast..., wydaną przez siebie decyzję z dnia 13 stycznia 2015 roku, w którym organ rentowy zaliczył do okresów składkowych i nieskładkowych okresy uzupełniające pracę w gospodarstwie rolnym rodziców, w związku z czym legitymował się wymaganym na dzień pierwszy..., 31 grudnia, konkretnie 1 stycznia 1999 roku okresem ogólnego stażu emerytalnego w wymiarze 25 lat. Natomiast organ rentowy odmów..., nadal odmawiał zaliczenia do pracy w szczególnych warunkach, w odpowiedzi na odwołanie, okresu od 25 marca 1980 roku do 23 czerwca 1997 roku w Spółdzielczym Przedsiębiorstwie Usługowo - Produkcyjnym (...) w J. na stanowisku kierowcy ciągnika, ponieważ świadectwo wykonywania pracy w warunkach szczególnych, na karcie 22 akt emerytalnych, nie spełnia wymogów formalnych, powołano się na Zarządzenie Ministra Rolnictwa i Gospodarki Żywnościowej z dnia 14 lipca 1983 roku, które straciło moc. Organ rentowy wnosił także o dopuszczenie zeznań świadków wskazanych przez ubezpieczonego w odwołaniu na okoliczność okresu i charakteru pracy wykonywanej przez ubezpieczonego w powyższym okresie. Sąd Okręgowy ustalił i rozważył, co następuje. Ubezpieczony R. K. urodził się (...).

[**Ubezpieczony** 00:06:30.481]

Kwietnia.

[**Przewodniczący** 00:06:31.508]

Przepraszam, urodził się (...). 60 lat skończył (...). Nie jest członkiem Otwartego Funduszu Emerytalnego, a w dniu 19 grudnia 2014 roku złożył wniosek o przyznanie mu emerytury z tytułu zatrudnienia w szczególnych warunkach. Sąd Okręgowy ustalił także, że w okresie od 23 czerwca 1997 roku, przepraszam, od 20, od 25 marca 1980 roku, nie czerwca, tylko od 25 marca 1980 roku do 23 czerwca 1997 roku ubezpieczony pracował stale i w pełnym wymiarze czasu pracy jako kierowca ciągnika w Spółdzielni Kółek Rolniczych w J., następnie przekształconym w Spółdzielcze Przedsiębiorstwo Usługowo-Produkcyjne (...) w J.. Ubezpieczony wykonywał jako kierowca ciągnika prace polowe, a zimą pracował przy pracach transportowych, na przykład transporcie wapna oraz przy odśnieżaniu. Pracę tę wykonywał stale i w pełnym wymiarze czasu pracy. Na podstawie wniosku, co było okolicznością niesporną między stronami, wniosku o emeryturę, Sąd ustalił, iż ubezpieczony nie jest członkiem Otwartego Funduszu Emerytalnego. Powyższych ustaleń Sąd dokonał na podstawie dowodu z przesłuchania świadka A. P. oraz dowodu z przesłuchania stron ograniczonego do przesłuchania ubezpieczonego R. K., a ponadto także na dowodach, na podstawie dowodów z dokumentów zebranych w aktach osobowych ubezpieczonego, nadesłanych do akt sprawy przez podmiot archiwizujący. Podkreślić należy, że zebrany w sprawie materiał dowodowy był całkowicie spójny. Wszystkie dowody z dokumentów z akt osobowych ubezpieczonego wskazywały, iż ubezpieczony pracował jako traktorzysta czy tez..., czy też kierowca ciągnika, co potwierdzały także zeznania świadka i ubezpieczonego. Dokonując subsumpcji przepisów prawa materialnego do ustalonego w sprawie stanu faktycznego, Sąd Okręgowy w pierwszej kolejności stwierdza, iż zgodnie z artykułem 184 Ustawy z dnia 17 grudnia 1998 roku o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych, tekst jednolity, Dziennik Ustaw z 2013 roku, pozycja 1440 z późniejszymi zmianami, ubezpieczonym urodzonym po dniu 31 grudnia 1948 roku przysługuje emerytura po osiągnięciu wieku przewidzianego w artykule: 32, 33, 39 i 40 Ustawy emerytalnej, jeżeli w dniu wejścia w życie Ustawy osiągnęli, po pierwsze okres zatrudniania w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze wymaganym w przepisach dotychczasowych do nabycia prawa do emerytury w wieku niższym niż 60 lat dla kobiet i 65 lat dla mężczyzn oraz okres, po drugie, okres składkowy i nieskładkowy, o którym mowa w artykule 27. Zgodnie z ustępem 2-gim artykułu 184, emerytura, o której mowa w ustępie 1-szym przysługuje pod warunkiem nieprzystąpienia do Otwartego Funduszu Emerytalnego albo złożenia wniosku o przekazanie środków zgromadzonych w rachunku, zgromadzonych na rachunku w Otwartym Funduszu Emerytalnym za pośrednictwem zakładu na dochody budżetu państwa. Wskazać także należy, że artykuł 184 ustęp 1, mówiąc o przepisach dotychczasowych, ma na względzie obowiązujące przepisy Rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983 roku w sprawie wieku emerytalnego

pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze, Dziennik Ustaw z 1983 roku, numer 8, pozycja 43 z późniejszymi zmianami. Paragraf 2-gi ustęp 1-szy tego Rozporządzenia stwierdza, że okresami pracy uzasadniającymi prawo do świadczeń na zasadach określonych w Rozporządzeniu są okresy pracy, w których praca w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze jest wykonywana stale i w pełnym wymiarze czasu pracy obowiązującym na danym stanowisku pracy. Ustęp 2-gi tego paragrafu stwierdza, że okresy pracy, o których mowa w ustępie 1-szym stwierdza zakład pracy na podstawie posiadanej dokumentacji, w świadectwie wykonywania prac w szczególnych warunkach wystawionym według wzoru stanowiącego załącznik do przepisów wydanych na podstawie paragrafu 1-go ustępu 2-go Rozporządzenia lub w świadectwie pracy, ustęp 2-gi lub świadectwie pracy... Z kolei paragraf 3-ci i paragraf 4-ty Rozporządzenia określają warunki w jakich, jakie powinien spełnić ubezpieczony, aby nabyć prawo do emerytury w wieku niższym od powszechnego. Za okres zatrudnienia wymagany do uzyskania emerytury, zwany dalej wymaganym okresem zatrudnienia, uważa się okres wynoszący 20 lat dla kobiet i 25 lat dla mężczyzn, liczony łącznie z okresami równorzędnymi i zaliczalnymi do okresu zatrudnienia. Paragraf 4-ty ustęp 1-szy stanowi, że pracownik, który wykonywał pracę w szczególnych warunkach wymienionych w wykazie A, nabywa prawo do emerytury, jeżeli spełnia łącznie następujące warunki: osiągnął wiek emerytalny wynoszący 55 lat dla kobiet i 60 lat dla mężczyzn, ma wymagany okres zatrudnienia, w tym co najmniej 15 lat pracy w szczególnych warunkach. Do okresów zatrudnienia w szczególnych warunkach, o których mowa w ustępie 1-szym zalicza się także okresy pracy górniczej, w rozumieniu przepisów o zaopatrzeniu emerytalnym górników, ale ten fragment nie dotyczy pana ubezpieczonego. Natomiast wykaz A, stanowiący załącznik do Rozporządzenia powołanego przed chwilą, w dziale VIII, w transporcie i łączności pod pozycją 3-cią wskazuje jako rodzaj prac w szczególnych warunkach, prace kierowców ciągników, kombajnów lub pojazdów gąsienicowych. Zebrany w sprawie materiał dowodowy wskazywał, iż ubezpieczony wykonywał w okresie od 25 marca 1980 roku do 23 czerwca 1997 roku, a więc 17 lat i 3 miesiące pracy, pracę kierowcy ciągnika stale i w pełnym wymiarze czasu pracy. Zatem spełnił sporną między stronami przesłankę nabycia prawa do emerytury. Przed złożeniem wniosku emerytalnego, (...) roku osiągnął wiek 60 lat, nie był członkiem Otwartego Funduszu Emerytalnego oraz, jak wskazał to organ w uzasadnieniu decyzji z dnia 13 stycznia 2015 roku, wydanej w toku procesu, posiadał wymagany co najmniej 25-letni okres uprawniający do emerytury. Skoro ubezpieczony spełnił w ten sposób wszystkie przesłanki nabycia prawa do emerytury, gdyż wykonywał pracę kierowcy ciągnika stale i w pełnym wymiarze czasu pracy w spornym okresie, to Sąd Okręgowy na podstawie artykułu 477 ze znacznikiem 14 paragraf, paragrafu 2-go Kodeksu postępowania cywilnego zmienił zaskarżoną decyzję w związku z powołanymi przepisami prawa materialnego i przyznał ubezpieczonemu, zgodnie z artykułem 129 ustępem 1-szym Ustawy emerytalnej, prawo do emerytury od 1-go dnia miesiąca, w którym złożył on wniosek o te świadczenie. W punkcie 2-gim wyroku Sąd nie stwierdził odpowiedzialności organu rentowego za nieustalenie ostatniej okoliczności niezbędnej do wydania decyzji. Od..., odpowiedzialność ta wynika z artykułu 118 ustęp 1a Ustawy emerytalnej. Sąd Okręgowy miał tutaj na względzie to, iż, zaś świadectwo wykonywania pracy w szczególnych warunkach, które złożył ubezpieczony w postępowaniu przedsądowym organowi rentowemu, nie miało wystawionej daty, w związku z tym można było mieć, zasadnie organ rentowy miał wątpliwości, co do tego w jakiej dacie ten dokument został wystawiony i jakie zarządzenie resortowe powinno zostać w jego treści wskazane. W związku z tym nie było podstaw, w ocenie Sądu, do ustalenia odpowiedzialności ZUS-u za nie..., wydanie decyzji i ustalenie okoliczności niezbędnej do wydania decyzji. Proszę pana wyr..., na tym wygłoszenie uzasadnienia zakończono. Wyrok w...